

Можна сперечатися або погоджуватися щодо оцінок масштабу розповсюдження змішаного навчання, його претензій на значущість для різних педагогічних практик, але збільшення впливу інформаційних технологій на освіту важко не визнати. А це у свою чергу припускає постійне нарощування цифрових компетенцій у викладачів на тлі використання інформаційно-комунікативних технологій, електронних та мобільних ресурсів, а також розвитку в них професійних умінь і навичок у сфері змішаного навчання.

У середовищі змішаного навчання професорсько-викладацькому складу для впевненого й ефективного використання комп'ютерної графіки, аудіо і відео, інтерактивних елементів, мобільних додатків у моделях змішаного навчання необхідно володіти достатньо високим рівнем розвитку цифрових компетенцій, основою яких є цифрова грамотність.

Слід спеціалістам надавати методичну і технологічну підтримку викладачам у сфері розвитку цифрових компетенцій (підвищення кваліфікації), а саме: введення навчання з використанням мультимедійних і візуальних засобів надання навчальної і наукової інформації для забезпечення різноманітних способів розвитку цифрових компетенцій, забезпечення оптимального розвитку навичок і компетенцій для всіх учасників змішаного навчання.

О. Р. Лучко, С. С. Довженко

ПРОБЛЕМИ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ»

Проблема професійного розвитку викладача ЗВО набуває особливої значущості в умовах інформаційних технологій, що швидко розвиваються.

Рівень розвитку інформаційно-комунікативних технологій та цифровізація навчання спонукають викладачів фізичного виховання змінювати підходи до навчання, створювати інноваційні методики, що ґрунтуються на комп'ютерних технологіях.

Необхідно враховувати, що сучасне покоління студентів надає перевагу такому поданню інформації, під час якого задіяні всі канали сприйняття. Більшість студентів не можуть сприймати одноманітну інформацію.

З упровадженням змішаного навчання з дисципліни «Фізичне виховання» викладачі стикаються з деякими проблемами: онлайн-навчання потребує більшого обсягу методичної роботи зі створення модулів дисципліни; викладач повинен бути креативним та вміти працювати з технологіями зі створення онлайн-модулів; недостатнє технічне оснащення; відсутність можливості контролювати виконання онлайн-завдань і самостійної фізичної активності студентів. Студент працює на відстані, відсутній візуальний контакт з викладачем і тому важко зрозуміти,

чи сам студент виконував завдання, чи хтось йому допомагав, чи він шукає відповіді в інтернеті та ін. За допомогою сучасних технологій іноді студенти монтують відеозвіти з фізичної активності, щоб отримати високу оцінку за виконання контрольних нормативів з фізичної підготовленості (це не завжди можна побачити «неозброєним оком»).

На нашу думку, через цю проблему будь-який онлайн-контроль знань і вмінь не може вважатись повністю достовірним та ефективним і потребує додаткових заходів (перевірка знань і вмінь в аудиторії, на спортивних майданчиках та ін.). Тому перехід до онлайн-навчання повністю ми вважаємо передчасним і він призведе до зниження якості фізкультурної освіти та фізичної підготовленості студентів, що важливо для ефективної професійної діяльності у майбутньому.

Змішане навчання з фізичного виховання (це переважно практична дисципліна) – прийнятне рішення, але воно припускає розумне поєднання традиційного й онлайн-навчання і бажано, щоб для традиційного практичного навчання відводилося більше 60 % навчання.

Змішане навчання, безумовно, має перспективу, але за умови розумного його впровадження у навчальний процес. Слід продовжувати роботу з удосконалення контролю знань студентів онлайн, оскільки під час проходження онлайн-контролю деякі студенти з об'єктивно слабкими знаннями і фізичною підготовкою отримали достатньо високі бали (з особистого досвіду: дистанційне навчання під час карантину щодо пандемії COVID-19). Залишаються проблеми оптимального співвідношення традиційного й онлайн-навчання з дисципліни «Фізичне виховання».

В. М. Гринько

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ФОРМ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ» ПІД ЧАС ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Фізичне виховання є невід'ємною складовою частиною освітнього процесу в закладах вищої освіти України. Але світова пандемія та введення карантинних заходів накладають певні обмеження щодо повноцінного освітнього процесу. Перед викладачами кафедри фізичного виховання та спорту постало нагальне питання: яким чином забезпечити дистанційне навчання студентів УкрДУЗТ з дисципліни «Фізичне виховання» та як організувати і залучити студентів до щоденних занять фізичними вправами навіть в умовах карантину.

Ми розглянемо основні проблеми та шляхи їх вирішення, які постають перед викладачами кафедри фізичного виховання і спорту в реаліях пандемії COVID-19.